

DECIZIA CIVILĂ NR. xxxxx
ȘEDINTA PUBLICĂ DIN xxxxx
PREȘEDINTE: xxxxx
JUDECĂTOR: xxxxxx
JUDECĂTOR: xxxxx
GREFIER: xxxxxxxxxx

S-a luat în examinare recursul formulat de reclamanta recurentă SC xxxxx SRL împotriva sentinței civile nr. XXXX.11.2010, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. XXXXX/2010, în contradictoriu cu părăta intimată Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect contestatia act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns pentru părțile intimste consilier juridic XXXX, lipsă fiind recurenta Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după Gare, se constată depusă la dosar prin registratura instanței la data de XXXX.11.2011, concluzii scrise din partea reclamantei recurente.

Consilier juridic XXXX depune delegație de reprezentare, învederând că nu mai are alte cereri de formulat și nici probe de administrat, astfel încât instanța, în temeiul dispozițiilor art. 150 C.p.civ., constată încheiată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta părților intimste pune concluzii de respingere a recursului declarat, pe baza motivelor prezentate în întâmpinare.

CURTEA

În deliberare, constată următoarele:

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul Tribunalului Arad la data de XXXX.01.2010, reclamanta S.C. XXXX SRL Arad a cerut în contradictoriu cu părțile Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspectie Fiscală și Biroul de soluționare Contestatii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad, anularea în Parte a Raportului de Inspectie Fiscală întocmit la data de XXXX06.2009, a Deciziei de impunere nr. XXXXX.06.2009 emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad și a Deciziei nr. XXXXXX.08.2009 privind soluționarea contestatiei formulate de reclamanta SC XXXXXX SRL de către Biroul Soluționare Contestatū din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad pentru suma de XXXXXX lei, reprezentând TVA stabilit suplimentar, XXXXX lei reprezentând TVA dedus eronat și XXXXX lei majorări de Sntârziere, cu cheltuieli de judecată.

În motivare acțiunū a susținut că reclamanta și-a îndeplinit obligația înregistrării corecte a facturii fiscale nr. XXXXX.08.2007, în valoare de XXXX euro și că în mod eronat a stabilit că societatea reclamantă nu a colectat TVA aferent facturii în discuție.

Consideră că atâta timp cât nu are obligația plății TVA-ului suplimentar în suma de XXXXX lei, nu datorează nici majorările de întârziere stabilite eronat în sarcina sa.

În urma înregistrării în contabilitatea societății reclamante a investițiilor făcute ca urmare a achiziționării de bunuri destinate realizării unui sediu al firmei, nu există inadvertență de nici un fel cu privire la înregistrarea taxei pe valoarea adăugată

deductibilă sau a cuantumului acesteia, reflectat în soldul contului corespunzător. Aceasta, deoarece, achiziția bunurilor s-a făcut pentru realizarea unui sediu, motiv pentru care se consideră că a fost realizată în scopul unor operațiuni taxabile, deoarece amortizarea investiției rezultate este o cheltuială deductibilă la calculul impozitului pe profit, iar veniturile taxabile obținute sunt atribuite sediului respectiv.

A susținut că organele de control au stabilit în mod eronat că reclamanta a dedus TVA-ul aferent unor bunuri compuse din materiale de construcție și avansuri la lucrările de construcție, în sumă totală de XXXX lei, din care TVA în suma de XXXX lei, care au fost incorporate în imobilizarea în curs de execuție, situată în Municipiul Arad, strada XXXXX, în vederea construirii unui imobil, fără a lua în considerare contractul de barter încheiat între administratorul societății reclamante și persoanele fizice XXXX--și-XXXX XXX, beneficiarii autorizației de construcție, administratorul societății fiind și beneficiarul autorizației de construcție.

A susținut că organele de control fiscal nu aveau dreptul de a ignora prevederile contractului de barter doar din cauza unei greșeli materiale - în condițiile în care în contract a fost menționat numărul autorizației de construcție și nici să facă abstracție de voința părților semnatare ale contractului, motiv pentru care reclamanta a dedus corect suma de XXXXX lei cu titlu de TVA, iar actele contestate trebuie anulate parțial pentru considerentele prezentate.

În drept, a invocat prevederile art. 8 și următoarele din Legea nr. 554/2004 și ale art. 145 pct. 2 litera a din Codul Fiscal.

Prin întâmpinarea depusă pârâta DGGFP a județului Arad a cerut respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală.

A invocat excepția inadmisibilității a capătului de cerere privind anularea în parte a raportului de inspecție fiscală cu motivarea că acest lucru nu este posibil, raportat la prevederile art. 106 din HG nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care prevede că rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările faptice și legale ale inspecției, raportul stând la baza emiterii deciziei de impunere.

În ce privește capătul de cerere privind obligarea reclamantei la plata sumei de XXXXX lei, reprezentând TVA suplimentară aferentă facturii fiscale nr. XXXXXXXX.2007 emisă de către un tert societate comercială în valoare de XXXXXXXX euro, contravaloarea a XXXXXXX lei, reprezentând transport intracomunitar pe ruta Germania - România, a precizat că locul operațiunii impozabile aflându-se în România potrivit prevederilor art. 140 și 133 alin. 2 lit. c din Legea 571/2003, modificată și completată, prin urmare organele fiscale au aplicat în mod corect cota de 19% TVA, în conformitate cu prevederile art. 140 alin 1 amintit și au stabilit în mod corect că datorează TVA suplimentară.

În legătură cu capătul de cerere privind dreptul de deducere a TVA în suma de XXXXXXX lei aferentă achizițiilor de bunuri și servicii destinate realizării unei investiții, analizând conținutul convenției intitulată „contract de barter” a susținut că în realitate acesta nu are natura juridică a contractului de barter, că mărfurile și serviciile pentru care se solicită dreptul de deducere au fost

achiziționate în scopul realizării unui obiectiv de investiții care nu aparțineau societății reclamante, ci persoanelor fizice XXXXXXX și XXXXXXX, acestea fiind proprietarii terenului - fapt ce rezultă din extrasul de CF nr. XXXXX din XXXXXXX.2008, pe care se realizează obiectivul și persoanele pe numele cărora a fost eliberată autorizația de

construcție nr. XXXXXXX.2008.

Cum taxa pe valoare adăugată se regăsește în facturile de achiziție a bunurilor și serviciilor folosite la realizarea unui obiectiv de investiție care la momentul controlului fiscal se afla în proprietatea unei persoane fizice, ținând seama că reclamanta nu a probat că bunurile și serviciile au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, potrivit art. 145 alin 2 litera a, din Legea nr. 571/22.12.2003 privind Codul Fiscal, modificat și completat, pârâta a susținut că reclamanta nu avea posibilitatea de a-și exercita dreptul de deducere a TVA.

Pentru soluționarea cauzei s-a depus în probațiune convenția intitulată contract de barter și s-a întocmit un raport de expertiză contabilă.

Prin sentința civilă nr. XXXXXX.2010, Tribunalul Arad a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. XXXXXXX SRL Arad în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspectie Fiscală și Biroul de -soluționare Contestatii din cadrul Biroului General al Finanțelor Publice a Județului Arad având ca obiect anularea în parte a Raportului de Inspectie Fiscală întocmit la data de 09.06.2009, a Deciziei de impunere nr. XXXXX06.2009 emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad și a Deciziei nr. XXXXXXX.08.2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamanta SC XXXXXX SRL

de către Biroul Soluționare Contestatii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor , , Publice a Județului Arad pentru suma de XXXXX lei, reprezentând TVA stabilit suplimentar, XXXXXX lei reprezentând TVA dedus eronat și 30 lei majorări de întârziere.

Din examinarea înscrisurilor de la dosar, a obiecțiilor la raportul de expertiză, a răspunsului expertului la obiecțiuni, văzând actele administrative contestate și temeiurile de drept pretins încălcate de reclamantă, indicate în conținutul acestora, Tribunalul a constatat că acțiunea în contencios administrativ este nefondată.

Tribunalul a apreciat că este nefondată excepția nulității raportului de expertiză contabilă invocată de către pârâta DGFP a județului Arad prin obiecțiunile formulate la raportul de expertiză de la fila 93-95 dosar fond, prin care cere instanței să sancționeze expertul pentru interpretarea normelor legale din conținutul raportului de expertiză.

Prima instanță a reținut că expertul și-a prezentat un punct de vedere independent aspect care nu este de natură să atragă nulitatea raportului de expertiză.

în ceea ce privește suma de 516 lei reprezentând TVA stabilită suplimentar de către pârâta, s-a apreciat că organul de control fiscal a stabilit în mod corect că societatea reclamantă nu a colectat TVA aferent facturii fiscale nr. XXXXXX.08.2007, emisă către SC XXXXXX SRL, în valoarea de XXXXX euro, respectiv, contravaloarea a XXXX lei, reprezentând transport intracomunitar de bunuri pe ruta România - Germania.

În speta de față, Tribunalul a reținut că societatea reclamantă nu a transmis un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât statul de plecare al transportului intracomunitar de mărfuri, așa cum dispozițiile imperative prevăzute de art. 133 alin 2 litera c și 140 din Legea nr. 571/2003, modificată și completată care definesc locul prestării de

servicii și derogările legale de la această definiție, privind calificarea locului de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri

Prin urmare, în opinia instanței de fond, cătă vreme reclamanta nu a indicat

codul de inregistrare in scopul de TVA al transportului făcut in statul membru, in mod corect organul fiscal a stabilit in sarcina acestuia obligatia că datorează XXXX lei taxă pe valoare adăugată suplimentară, raporta la prevederile art. 140 din actul normativ amintit in conditule in care nu operează scutirea de taxă și o cotă redusă de TVA, față de cota standard de 19%.

In ce privește capătul de cerere privind dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată cu suma de XXXXX lei, aferente achizițiilor de bunuri și servicii destinate realizării unor investiții, prima instanță a constatat că susținerile reclamantei și concluziile expertului sunt nefondate, pentru motivele care urmează a fi prezentate.

Astfel, in opinia instantei de fond, pârâta DGFP a județului Arad a analizat in mod corect natura juridică a convenției intitulate „contract de barter”, atunci când a concluzionat că acesta, prins scopul urmărit de părți nu reprezintă in realitate continutul unui contract comercial international, deoarece nu definește cadrul legal de realizare a obligatiilor comerciale de către părțile contractante, respectiv forma juridică de realizare a compensatiilor care constau in schimb de mărfuri, de valori egale, fără interventia transferurilor bănești, care se realizează, obligatoriu, intre două firme din țări diferite.

In opinia instantei de fond, expertul a apreciat in mod eronat că intre societatea reclamantă și persoanele fizice XXXXXXXXXXXX a operat un contract de barter, in conditule in care specificul acestui contract exclude incheierea unui contract de barter intre persoane juridice și persoane fizice.

Din examinarea convenției intitulate „contract de barter” incheiat la 1 iulie 2008, tribunalul a retinut că retinem că in realitate părțile au incheiat un contract de prestări servicii, cu titlul oneros și nu gratuit cum sustine reclamanta prin care persoanele fizice care edifica imobilul compus din casa de locuit care se va construi in municipiul Arad, XXXXXX, conditionează punerea la dispozitie a parterului imobilului, pe o durată de 10 ani, către societatea reclamantă de obligatia de a participa la construirea imobilului cu materiale de constructie in valoare de XXXXX euro. ,

Prin urmare, persoanele fizice nu oferă societății comerciale SC. XXXXXX SRL folosinta gratuită a imobilului pe o perioadă de 10 ani, ci in schimbul sumei de XXXXXX euro (echivalentul in lei sau altă valută), fapt ce rezultă din interpretarea obiectului contractului de la punctul II și a clauzelor contractuale privind obligatiile părților de la punctul III.

In opinia Tribunalului, este cert că autorizatia de construire a fost emisă pe seama persoanelor fizice in scopul edificării unei case familiale și nu pentru edificarea unui nou sediu al societății comerciale pentru o perioadă determinată de timp, respectiv de 10 ani, conditionat de indeplinirea anumitor obligatiilor vutoare, incerte astfel cum au fost descrise mai sus.

Potrivit art. 145 alin 2 litera a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificată și completată, orice persoană impozabilă are dreptul de a deduce taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării in folosul operatiunilor taxabile care să ii profite agentului economic in vederea realizării operatiunilor impozabile.

S-a retinut că prevederile art. 146 alin 1 litera a din actul normativ arătat impune o altă conditie persoanei impozabile pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată.

Astfel, Tribunalul a apreciat că pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate sau serviciilor care i-au fost prestate ori urmează să-i fie prestate, exclusiv in beneficiul său, societatea reclamantă avea obligatia de a dovedi că mărfurile și serviciile pentru care se solicită dreptul de

deducere au fost achiziționate în scopul realizării unui obiectiv de investiție care să îi profite lui, ca persoana juridică și nu terților, persoane fizice XXXXXXX, viitorii beneficiari ai casei familiale.

În opinia Tribunalului, calitatea de administrator al reclamantei SC XXXX SRL a domnului XXXXX nu îi conferă dreptul de a exercita deducerea taxei pe valoare adăugată aferente lucrărilor de investiție.

Din acest motiv, prima instanță a apreciat că constatările organelor de inspectie fiscală făcute în conținutul Raportului de inspectie înregistrat sub numărul XXXXX.06.2009 sunt corecte și legale, astfel că nu există temeiuri pentru anularea constatărilor de fapt și de drept în sensul dorit de societatea reclamantă.

Drept urmare, în opinia Tribunalului societatea reclamantă nu are dreptul de deducere al TVA-ului pentru materialele de construcție și pentru plata avansurilor lucrărilor de construcție, utilizată pentru construcția imobilului cu destinația de casă familială situată în Arad, str.- București nr. 5A, câtă vreme beneficiarul imobilizărilor în curs de execuție este administratorul societății, reclamante și nu societatea reclamantă.

S-a reținut că, potrivit art. 130 alin 2 din Legea nr. 571/2003, modificată și completată, fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat, aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte, prin urmare, și în această situație, societatea nu ar fi avut avantajul fiscal pe care îl pretinde, având obligația colectării TVA la nivelul sumelor utilizate pentru materialele de construcție și plata avansurilor la lucrările de construcție.

Fată de cele arătate Tribunalul a înlăturat din probațiune expertiza și concluziile expertului și va menține ca legale actele administrativ fiscale contestate, raportat la dispozițiile art. 18 alin 2 din Legea nr. 554/2004 din Legea contenciosului administrativ.

Astfel, instanța de fond a constatat că susținerile reclamantei sunt nefondate, că organul de inspectie fiscală a procedat legal la anularea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată în suma de XXXXXXX [ei și, implicit, la respingerea dreptului de rambursare a sumei impuse.

Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată în suma de 30 lei, stabilită suplimentar, calculată prin decizia de impunere nr. 316 /09.06.2009, Tribunalul a reținut că stabilirea acestor majorări în sarcina debitorului - reclamant reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul, fiind legală, raportat la perioada în discuție.

Pentru considerentele prezentate, în baza art. 133, 140, 145, 145, 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizată, art. 106 din HG nr. 44/2004 actualizată pentru aprobarea normelor metodologice a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 2 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor, Tribunalul Arad a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. APIS TRANS SRL Arad în contradictoriu cu părătele Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad - Activitatea de Inspectie Fiscală și Biroul de soluționare Contestatii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad având ca obiect anularea în parte a Raportului de Inspectie Fiscală întocmit la data de 09.06.2009, a Deciziei de impunere nr.

XXXXXX.06.2009 emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad și a Deciziei nr. XXXXXX.08.2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamanta SC XXXXXX SRL de către Biroul Soluționare Contestatii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad pentru suma de XXXXXX lei, reprezentând TVA stabilit suplimentar, 6.463 lei

reprezentând TVA dedus eronat și XXXXXXXX lei majorări de întârziere.

Urmare a respingerii acțiunilor principale, Tribunalul Arad a respins și capătul de cerere având ca obiect plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariile expertului și avocatului.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen legal reclamanta SC XXXXXXXX SRL, solicitând modificarea sentinței și admiterea acțiunilor, anularea parțială a raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere atacate, respectiv anularea deciziei de soluționare a contestației administrative, pentru suma de XXXXXX lei, considerat TVA dedus eronat și XXXXX lei majorări de întârziere.

Recurenta susține că prima instanță a făcut o greșită calificare a actului juridic dedus judecătui, apreciind că un contract de barter ar putea fi încheiat doar în comerțul internațional, între două firme din țări diferite, deși el poate fi încheiat chiar de persoane fizice, în raporturi juridice de drept intern, că societatea nu a încheiat un contract ilicit, convenind ca în schimbul materialelor de construcție în valoare de XXXXXX euro utilizate la edificarea imobilului, aceasta să folosească doar parterul construcției timp de 10 ani, că autorizația de construcție a fost emisă pe seama persoanelor fizice, pentru edificarea unei case familiale întrucât acestea erau titularii dreptului de proprietate asupra terenului pe care s-a edificat imobilul, au aplicat cea mai mare parte a sumelor de bani necesare pentru realizarea construcției, urmând a exercita dreptul de proprietate dobândit prin edificare în mod exclusiv, după expirarea termenului de 10 ani în interiorul căruia s-a convenit transferul folosinței unei părți din construcție către societate.

Recurenta subliniază că expertul judiciar desemnat în cauză a concluzionat în mod corect că investiția astfel realizată de societate profită acesteia în vederea realizării unei operațiuni impozabile, Unde deci justificată cererea de deducere a TVA aferent în sumă de XXXXXXXX lei, societatea fiind astfel scutită de obligația de plată a chiriei, desfășurându-și activitatea în imobilul în care locuiește administratorul său, pentru a evita efectuarea unor cheltuieli suplimentare, în perioada de criză economică actuală.

Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs, a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente inclusiv art. 304 ind. 1 C.p.civ., Curtea reține următoarele:

Nu pot fi reținute în speță susținerile recurente referitoare la caracterul deductibil al sumei de XXXXXX lei, TVA aferent costului materialelor de construcție și a lucrărilor de construcție în sumă totală de XXXX lei, utilizate la edificarea unei construcții în XXXXXXXX.

Este adevărat că în speță denumirea atribuită contractului prin care societatea a convenit să participe la construirea imobilului cu materiale în valoare de 30.000 euro, în schimbul dreptului de a folosi cu titlu gratuit parterul acestuia pe o durată de 10 ani de la finalizarea construcției, nu prezintă relevanță în speță, convenția astfel încheiată fiind susceptibilă să producă efecte juridice între părți, indiferent de calificarea sa juridică. Din acest punct de vedere, se cuvine a fi înlăturate considerentele din hotărârea recurată referitoare la caracterele juridice ale contractului de barter, specific dreptului comercial internațional, fiind necesar a se analiza doar în ce măsură convenția astfel încheiată între societate

XXXXXXX achitate cu titlu de TVA în folosul operațiunilor taxabile ale debitorului fiscal.

Or, astfel cum corect s-a reținut în rapoartul de inspecție fiscală ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere atacată, și în decizia de soluționare a contestației administrative, achizițiile de bunuri încorporate în imobilizarea în curs de execuție nu pot fi

considerate a fi fost realizate in folosul operatiunilor taxabile ale reclamantei, având in vedere obiectul său principal de activitate - transporturi rutiere de mărfuri, cod CAEN XXXXXX imprejurarea că până la acest moment societatea nu și-a schimbat sediul stabilit in str. XXXXXX și faptul că proprietari ai constructiei sunt administratorul societății și soția sa, aceștia fiind și beneficiari ai cheltuielilor astfel efectuate.

Cât privește convenția in baza căreia s-a stabilit dreptul societății de a folosi pe viitor o parte din clădirea realizată, instanța constată că aceasta nu relevă utilizarea materialelor de construcție in scopul realizării operatiunilor taxabile ale societății, scutirea s-a de cheltuieli viitoare, constând in chirie aferente acestui spațiu nefiind efect al utilizării acestor materiale la construcția imobilului, *ci at acordului exprimat de proprietar de a transfera cu titlu gratuit folosința parterului, printr-un contract de comodat (inclus in convenția eronat denumită „barter”, având natură juridică mixtă, generată de obligațiile reciproce asumate de părți).*

Instanța concluzionează că in mod corect organul fiscal a apreciat in speță că nu este deductibilă fiscal TVA aferentă cheltuielilor astfel angajate, actele administrative fiscale atacate in speță, fiind legale și temeinice.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

i

Respinge recursul declarat de reclamanta recurentă SC XXXXXX SRL impotriva sen in ei nr. .XXXXX, pronunțată de Tribunalul Arad in dosar nr. XXXXXX/2010, in contradictoriu cu pârâta intimată Direcția Generală a Finantelor Publice Arad.

Fără cheltuieli de judecată. Irevocabilă.

Pronunțată in carlin#a pihliră aZi 1(181_7(111).

u